

Бондарчук Ю.В., здобувачка вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОТРИМАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ ТА ВИПЛАТ ОСОБАМИ, ЯКІ СТРАЖДАЮТЬ НА ПСИХІЧНІ РОЗЛАДИ, В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Із початком повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України та збройної агресії проти нашої держави отримання соціальної допомоги вразливими верствами населення стало проблемним, адже першочерговим питанням був захист нашої землі від ворога. Водночас навіть в умовах війни соціальне забезпечення українців повинно функціонувати зладжено, тому Кабінет Міністрів України адаптував механізм отримання соціальних виплат по всій території України, в тому числі на тимчасово окупованій частині України та в регіонах ведення активних бойових дій. У постанові Кабінету Міністрів України від 07 березня 2022 року № 214 «Про деякі питання надання державної соціальної допомоги на період введення воєнного стану» зазначено, що державна соціальна допомога виплачуватиметься протягом дії воєнного стану та одного місяця після його припинення чи скасування [1].

Особи, які страждають на психічні розлади, ввійшли до переліку осіб, яким першочергово потрібна фінансова допомога. Також слід зазначити, що підтвердження статусу особи із інвалідністю для отримання грошової допомоги не потрібно, тобто якщо група інвалідності особи була належно оформлена ще до війни, підтверджувати інвалідність не потрібно. У зв'язку із постійними бомбардуваннями та варварськими діями окупантів, люди були змушені покинути власні домівки та тікати в безпечніші для проживання місця. Тому у постанові Кабінету Міністрів України від 20 березня 2022 року № 332 «Деякі питання виплати допомоги на проживання внутрішньо переміщеним особам» було вказано, що особи із інвалідністю повинні бути забезпечені житлом та всім необхідним для життя [2].

Особи, які страждають на психічні розлади, потребують особливої уваги, адже такі люди дуже чутливі до зміни місця проживання, стресових ситуацій та гучних звуків. Також багато людей, які жили звичним життям, зіштовхнулися із проблемами психічного здоров'я. Стресові ситуації, порушення сну, втрата близьких людей – усе це призводить до травмування психіки, а в умовах війни невелика кількість осіб звертається по допомогу до спеціалістів, загострюючи проблему, яка переростає в

хворобу. Саме тому в умовах воєнного стану люди, які захворіли на психічні розлади, також потребують фінансової допомоги та підтримки.

Для того, щоб отримати статус особи з інвалідністю в умовах воєнного стану відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання порядку проведення медико-соціальної експертизи на період дії воєнного стану на території України» від 08 березня 2022 року, особі, яка страждає на психічні розлади необхідно: звернутися до медико-соціальної експертної комісії, яка забезпечує проведення медико-соціальної експертизи за направленням лікарсько-консультативною комісії незалежно від місця реєстрації, проживання або перебування особи, що звертається для встановлення інвалідності. Якщо ж особа не може звернутися до медичного закладу, так як перебуває на окупованій території, встановлення інвалідності може відбуватися дистанційно на підставі направлення лікарсько-консультативної комісії [3].

Соціальні послуги, які надавалися до воєнного стану, відтепер здійснюються в новому порядку. Стаціонарний догляд відбувається лише у тих місцях, де немає активних бойових дій. Якщо особа, яка страждає на психічні розлади втратила піклувальника, вона може звернутися по допомогу до інтернатних закладів, подавши заяву про надання соціальних послуг. Це також стосується тих осіб, які мають опікуна чи законного представника. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Типового положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю» від 2 вересня 2022 року психічно хворі особи мають право звернутися до відповідних закладів для отримання безкоштовного харчування та проживання [4].

Отже, державна політика у сфері охорони здоров'я, покликана піклуватися про громадян, які страждають на психічні розлади задовольняючи їхні основні потреби. Проте не завжди допомоги вистачає, особи з психічними розладами мають різні стадії захворювання та різні потреби в забезпеченні медикаментами та засобами гігієни. На допомогу відгукуються волонтерські центри, які першочергово надають допомогу такій соціальній групі населення, швидше, а, інколи, й якісніше, аніж держава, реагують на надзвичайні ситуації. В Україні є велика кількість волонтерських організацій, тому для допомоги слід лише звернутися та вказати відповідні документи, які підтверджують гостру необхідність у допомозі.

Література

1. Деякі питання надання державної соціальної допомоги та пільг на період введення воєнного стану: Постанова Кабінету Міністрів України від 07.03.2022 № 214. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/214-2022-%D0%BF> (дата звернення 18.07.2022)

2. Деякі питання виплати допомоги на проживання внутрішньо переміщеним особам: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.03.2022 № 332. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/332-2022-%D0%BF> (дата звернення 18.07.2022)

3. Деякі питання порядку проведення медико-соціальної експертизи на період дії воєнного стану на території України: Постанова Кабінету Міністрів України від 08.03.2022 № 225. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/225-2022-%D0%BF> (дата звернення 18.07.2022)

4. Про затвердження Типового положення про будинок-інтернат для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю: Постанова Кабінету Міністрів України; Положення від 02.09.2020 № 772. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/772-2020-%D0%BF> (дата звернення 18.07.2022)

УДК 342.922(043.2)

Борденюк В.І., д.ю.н., професор,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО МІСЦЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

У сучасних умовах серед численних проблем, які потребують наукового осмислення в контексті реформування адміністративного права України, яке покликане забезпечити утвердження прав і свобод людини і громадянина у сфері державного (публічного) управління (публічного адміністрування), є питання визначення природи та місця органів місцевого самоврядування в системі суб'єктів адміністративного права. Необхідність постановки цього питання тим, що у сучасній вітчизняній доктрині адміністративного права спостерігається певний різнобій у вирішенні цього питання.

Багато в чому це зумовлено існуючими розбіжностями щодо оцінки явища місцевого самоврядування та його місця в системі соціального управління, яке поділяється за відповідними критеріями на різні види. Зокрема, одні автори поділяють соціальне управління за суб'єктами його здійснення на: 1) державне управління (суб'єкт управління – держава, її органи); 2) самоврядне або муніципальне управління (суб'єкт управління – органи місцевого самоврядування); 3) громадське управління (суб'єкт управління – органи громадських організацій, інших об'єднань громадян); 4) корпоративне управління (суб'єкт управління – органи господарських товариств та об'єднань підприємств) [1, с. 74], а інші – на: 1) громадське, що здійснюється об'єднаннями громадян, іншими недержавними організаціями; 2) муніципальне (регіональне), яке здійснюється органами